

בנחת

כי אהים אנחנו

לזכר נשמת מ"ה קדושי מירון תשפ"ג

הם לא נלקחו לחינם. במותם - הם ביקשו לומר לנו. אז בואו ניתן ביטוי לאמירה שלהם. נטה אוזן לצוואתם האחרונה של כל כך הרבה אנשים צעירים שחלמו לעשות עוד הרבה בחיים שלהם, והם נלקחו באחת כדי לומר לנו - אחים אהובים, בואו ותנהגו כבוד זה בזה.

בואו ונתאחד, לא חלילה בעת צרה, אלא דווקא מתוך השקט ורווחה, ולראות את מעלת חברינו, ולנהוג בו כבוד גם אם הוא שונה מאיתנו. כך נוכל להיות כלי מחזיק ברכה - ולקבל מאת ה' חיים מלאים באור ובשמחה. בדיוק בשביל זה זיכה אותנו השם, ממש בימים האלו, להקים את הארגון המיוחד, ארגון 'בנחת' - שמטרתו להפיץ את האמירה הזו בכל העולם. הארגון הוא שלי ושלך, ושל כל אחד מאיתנו.

הגיליון המרתק, שאנחנו עומדים בפתחו - הוקם כחלק מהמטרה הזו - להאיר את הלבבות, ולסייע לכל אחד ואחד להיות שגריר לבשורה הגדולה, להעביר אותה לכל המעגלים שסביבו, עד שכולנו נוכל לומר למשיח צדקנו, אנו כבר מוכנים, יש לך כבר למי לבוא. עם אחד, בלב אחד, סביב ה' אחד.

שוב עומדים אנו בעיצומם של ימי הספירה, ימים בהם אנו נוהגים מקצת מנהגי אבלות ומנציחים את זכרם של תלמידי ר' עקיבא ובעיקר את המסר המהדהד שהותירו לנו בפטירתם שהיתה בשל העובדה שלא נהגו כבוד זה בזה.

בל"ג בעומר מסתיימים ימי האבל, אז פסקה המגפה, אז מתחדשת השמחה ביום הגדול שבו גילה רשב"י את סודות התורה.

בשבילכם - ל"ג בעומר זה אולי זה ואולי מלבד השמחה, המתנה מורטת בפקקים ארוכים... אך ישנם כאלו שבשבים זה אומר, שעות שהלב נשרף מדאגה, טלפונים בהולים, סיט בלהות באבו כביר - והנורא מכול - לקבור את יקרים שנלקח בחטף.

אנו קטנים מדי בכדי לפענח את משמעותו של האירוע הנורא שאירע בל"ג בעומר, אבל חז"ל לימדו אותנו שזה אומר 'שלא נהגו כבוד' זה בזה.

שהקדוש ברוך הוא שולח כזה מסר ברור, מפלח את הלב, ובוחר לקחת אליו את מיטב הנציגים מכל העדות והחוגים, איש לא נעדר, ה"י, זה חייב לומר משהו.

בנחת נשמעין
דבר העורך

כל עם ישראל יכולים
לומר למשיח צדקנו:
אנו כבר מוכנים, יש
לך כבר למי לבוא. עם
אחד, בלב אחד,
סביב ה' אחד.

תשועה ברוב יועץ

להם בשמחה, או שמא לסרב להם פעם או פעמיים עד שילמדו את הלקח? האם יש בכך מצוות 'ואהבת לרעך כמוך', או שמא להיפך - יש כאן חשש של לפני עיוור לא תיתן מכשול', כיוון שאנו מכשילים אותם בגזל?

נשמח לקבל מציבור הקוראים - תשובות מנומקות ומתומצות, שעיקרן יפורסמו כאן בל"ג בגיליון הבא.

יש לנו שכנים שנוהגים ללוות מאיתנו באופן תדיר מצרכים שונים, לדוגמא, חבילת סוכר או שקית חלב. הבעיה היא שהם בדרך כלל 'שוכחים' להחזיר, דבר שלא מונע מהם להמשיך ולבקש בפעם הבאה. יש לציין כי ככל הנראה התנהגות זו אינה נובעת מתוך מצוקה כלכלית, אלא סתם מהרגל רב-שנים.

השאלה היא כיצד אנו אמורים לנהוג, האם ראוי להתעלם מן ההתנהלות המקוממת, ולהמשיך לתת

שאלת
השבוע

הלוואה
שהיא מתנה

את התשובות יש לשלוח לכתובת הדוא"ל benachat45@gmail.com עד ליום שני בערב. ניתן לשלוח שאלות אקטואליות העוסקות בבין אדם לחבירו, ונשתדל לפרסמם לעיון הקוראים.

יו"ל ע"י עמותת קדושי מירון תשפ"ג | kdosheimeron@gmail.com

עַד מִמְּחֶרֶת הַשַּׁבָּת הַשְּׂבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם
וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה (ויקרא כג, טז)

מיהו גברא רבה

כשהרה"ק מאוסטרובוצא זי"ע נפגש עם רבי חיים עוזר גרודזינסקי מוילנא זצוק"ל ודיבר עמו בלימוד, נפעם רבי חיים עוזר מלמדנותו המופלגת של הרבי, והתבטא בהתפעלות 'מר הרי הוא גברא רבה! (-אדם גדול)'.
אמר לו הרבי מאוסטרובוצא שיש הוכחה מפורשת - שהתואר 'רבה' לא מתייחס למי שהוא למדן ומפולפל יותר, אלא למי שיכול להפחית צער וכאב מיהודי אחר. שהרי כתוב במסכת מכות (כב, ב) 'אמר רבא - כמה טפשי שאר אינשי דקיימי מקמי ספר תורה, ולא קיימי מקמי גברא רבא. דאילו בספר תורה כתיב (דברים כה ג): 'ארבעים יכנו' ואתו רבנן ובצרו חדא'. היינו, כמה טפשים אנשים שקמים לפני ספר תורה ולא קמים לפני אדם גדול, שהרי בספר התורה כתוב "ארבעים יכנו" ובאו חכמים והורידו אחד, שהרי דרשו שמספיק שלושים ותשע מלקות בלבד.

ולכאורה קשה, המשיך הרבי, מדוע הביא רבא את ראייתו מהפסוק 'ארבעים יכנו' שנאמר בחומש דברים, ולא מפסוק קודם לכן, בחומש ויקרא - לגבי ספירת העומר שעליה נאמר בתורה 'תספרו חמישים יום', ובאו חכמים ואמרו שצריך לספור רק ארבעים ותשע ימים. אלא, סיים הרבי, שמכאן ניתן ללמוד שכדי להיקרא 'גברא רבא' לא מספיק לדעת לדרוש בתורה אלא צריך גם להפחית צער של יהודי! ועל כן, רבא הביא את הפסוק של 'ארבעים יכנו', מפני ששם דרשת חכמים - לתת רק שלושים ותשע מלקות - הפחיתה מכה וצער מיהודי.
(דף על הדף מכות כב)

צדה של יהודי כואבת יותר מהברזל המלובן

פעם חלה הרה"ק רבי מרדכי דוב מהורונסטייפל זי"ע בשיעול חזק ונסע לדרוש ברופאים בעיר קייב. הרופא שבדק אותו קבע, שיש צורך לצרוב בשפוד מלובן מקום

דרכיה: נועם!
מן הפרשה

"בשביל לזכות לי בני חיי ומזוני" - אין צריכים דווקא רבי, אלא אף חבר טוב, שחש ומרגיש את צרת חברו, וחש שצרה זו היא צרה שלו - יכול לפעול ישועות כשמתפלל על חברו"

מסוים בגבו, והזהיר - שטיפול כזה גורם לכאבים חזקים, וצריך לקשור את החולה לכסא כדי שלא יזוז ממקומו. אולם הרבי אמר שאין כל צורך לקשורו, והוא מבטיח שלא יזוז כלל. התחיל הרופא מיד בטיפול, והרבי לא קם ולא זע, ואף לא הוציא מפיו שום גניחה קטנה. השתומם הרופא על כוח התאפקותו, וסח לבנו של הרבי - שהוא ביצע אמש טיפול דומה בקוזאק רוס, אשר ברגע שנגעו בבשרו - קפץ ממקומו, עקר את הרצועות שקשרוהו בהן, ונמלט דרך החלון, מעצמת הכאבים. שמע הרבי את דבריו והגיב על פליאתו - 'תאמין לי פרופסור, שכאשר בא אלי יהודי, ומסיח את צרת לבו, ואין בידי היכולת לעזור - בוערת בי צרתו הרבה יותר מהברזל החם'.

(מבוא לספר שושנת העמקים, איש לרעהו)

מספיק חבר שיחוש את כאבך

אמרו בשם הרה"ק הבית אהרן מקרלין זי"ע, שבשביל לזכות לבני חיי ומזוני - אין צריכים דווקא רבי, אלא אף חבר טוב, שחש ומרגיש את צרת חברו, וחש שצרה זו היא צרה שלו - יכול לפעול ישועות כשמתפלל על חברו.

(מפי ספרים וסופרים, איש לרעהו)

'והוא צריך לאותו הדבר' - שמשותקק לישועת חברו

כיוצא בו אמרו על מאמר חז"ל (בבא קמא צב, ב): 'כל המבקש רחמים על חברו והוא צריך לאותו דבר, הוא נענה תחילה'. ופירשו בדרך צחות את האמור 'והוא צריך לאותו דבר', שאין הכוונה דווקא שהוא זקוק לאותה ישועה, אלא מתוך שהאדם נושא בעול, ומתפלל על חברו מתוך התחושה וההרגשה שהוא עצמו צריך לאותו דבר - היינו שהוא עצמו רוצה ומשתוקק שחברו יושע - אזי זוכה ו'הוא נענה תחילה' - הוא עצמו נענה תחילה לו. השמים, בכל המצטרך לו.

(מפי השמועה)

מענה רך ישיב חימה דע לך בני: דברי חכמים בנחת נשמעים

ותעצר המגפה

בְּרַחֲמֵינוּ מִצְוָה לָנוּ אֶת הַחַיִּים
רִשְׁבִי בְּכוּחוֹ הַנֶּאֱצֵל עוֹצֵר נֶגַע הַשָּׁנָה בְּלִי כַעֲמֹר
אֶת הַמִּגְפָּה עַל יְדֵי הַהֲתַעֲרָרוֹת הָעוֹלָמִית
לְהִתְחַלֵּם מִחֲדָשׁ: הַכֹּל בְּנַחַת.

לרומם את השני

בְּחִיבוּתָא תְּלִיָּה הַנְּאוּקָה
כֹּל כַּח הַחֲבֵרָא הַקְּרוּשָׁה שֶׁל רַבִּי שִׁמְעוֹן הָיָה
בְּהֲרַעְפַת שְׂבָחִים זָה עַל זֶה בְּלִשׁוֹנוֹת מִפְּלָגִים
שֶׁל חֲבִיבוֹת. מִלָּה אַחַת שׁוּה חַיִּים שְׁלָמִים.

מילה טובה

כִּרְאֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מַלְכִים הֵם
רִשְׁבִי מְנַלְה סוּרוֹ שִׁישׁ לְהוֹג עִם כָּל יְהוּדֵי
לְלֹא יֵצֵא מִהַכֹּלל בְּכַבּוֹד מַלְכִים. מוֹחִים לֹא
עוֹזְבִים אֶת הַחֵבֶר עַד שֶׁהוּא מוֹצִיא חַיִּים.

בנחת

כי אהים אנהנו

האחים הקדושים
אשר מנחם ויעקב
ישראל פלאי ז"ל הי"ד

רבי שמעון זה לווותר

רבי שמעון יהפוך לב כל העולם שכל אחד ירחם על זולתו, לוותר, לבלוע עלבון, לסלוח. ספר הזוהר על רגל אחת הוא רחמנות, לב, הכנעה. על ידי ה"ברחמי" שלנו יפקון מגלותא ברחמים הגדולים מלמעלה. כי בזה שאנו מדלגים הלאה ומוותרים גם אם נפגענו והצדק עמנו, כך מדלג הבורא ופוסח לגאלנו גם אם מעשינו אינם עולים יפה. בכוחו של רשב"י נטוע גם בך כוח עילאי בחדרי הלב לוותר ולוותר, תמיד.

קו "בנחת"
***6736**

הריני מקבל על עצמי
לנהוג כבוד עם חבריי, לכבד, לוותר, להאיר ולפייס
למשך ארבעים יום
הגדלת ענק
פרסים מפתיעים לעושי הטוב
ההגדלה תתקיים א"ה בערב חג השבועות תשפ"ג
הדרשמה ב"קו בנחת" | עקוב אחרי הפרסומים על פרטי ההגדלה המלאים

מחירה מן השמים

'בוקר אחד, לאחר תפילת שחרית של יום חול רגיל, ניגש אליי יהודי וסיפר לי על פלוני, ממתפללי בית המדרש, שמוטל על ערש דווי ומחלתו אנושה, שהכל הבינו שימיו ספורים. אף אני ידעתי על כך, אלא שבן שיחי מפתיע אותי ומספר לי שהלך לבקר אותו, וכה אמר החולה: 'עוד מעט אהיה כבר בעולם העליון, ודע לך שכבר מחלתי לכל מי שפגע בי במשך חיי, ואף אני ביקשתי סליחה ומחילה מכל מי שאולי ציערתי מאז שזוכר אני את עצמי. רק לאפרים שלומון לא אוכל לסלוח. וכדאי אולי שיעבירו לו זאת כדי שיעשה משהו בנידון. ולא שאני מסרב לסלוח, אלא שקשה לי הדבר. רוצה ואני יכול...' כך סיפר לי אותו יהודי.

'אני נבהלתי והחלטתי מיד לעלות למעונו של החולה לדעת מה זה ועל מה זה. זה היה קשה לי. הייתי איש גאה ומצליח. אמרתי 'גאה ומצליח' כי לצערי הגדול גאה הייתי יותר מאשר מצליח. בכל פעם שערכתי עסקה טובה והרווחתי יותר כסף, הוכפלה גאוותי. השררה שחשתי על כל מי שסביבי התעצמה, אבל לא יכולתי להתחמק, הנחתי בצד את כבודי ועליתי לביתו של אותו חולה בלי לדעת מה מצפה לי שם. מיד כשראה אותי אותו יהודי אנוש בחוליו סובב את ראשו לכיוון הקיר הנגדי. כמו ביקש לומר שאין אני והוא יכולים לשהות תחת אותה קורת גג, כאילו רמו לי 'כלך לך מאכן'. אספתי כוחות לא לי וניגשתי אליו בצעדים מהוססים. 'מה לך נגדי?' שאלתי, מדוע תסרב להביט בי ועל מה מסרב אתה למחול?' 'הבאמת אינך יודע?' דיבר החולה בקול חלוש ומקוטע ועדיין לא סובב את ראשו לעברי, 'עושה אתה את עצמך כאילו אינך זוכר את אותו יום שישי שבו שפכת את דמי לעיני ילדיך?'

באמת לא זכרתי. כל כך לא נזהרתי אז בכבודו של איש ולא בחנתי אף פעם אם מילים או מעשים שלי פוגעים במאן דהוא. רק אחרי כמה דקות השתכנע החולה והזכיר לי נשכחות. אמנם עתה הוא שכב על ערש דווי ועמד בשערי מוות אך עד לא מכבר היה החולה הזה, אייזיק זוסמן שמו, מתרוצץ ועמל לפרנסתו כחשמלאי מוסמך. יום שישי היה זה, אחר הצהריים של ערב שבת קייצית, ויליאמסבורג

אהרן הוא אברך כבן עשרים וחמש שנים המתגורר בויליאמסבורג, שהינה מטרופולין של חיי תורה ומצוות - על אלפי המשפחות, הקהילות, בתי המדרש מוסדות החינוך וארגוני החסד ששוכנים בעיר נכבדה זו, בארצות הברית.

בבית המדרש שבו מתפלל אהרן ישנו יהודי בשם ר' אפרים שלומון בשנות השישים לחייו, לפי מבטו של אהרן היה ר' אפרים בבחינת 'אדם השלם'. תמיד הוא לומד בחדווה, תפילתו זכה והתנהגותו בין אדם לחברו - כפתור ופרח. אינו כועס, אינו עצב, סבלן ושפל רוח, שמח ומאושר ביהדותו, בתורתו ובבוראו. הלוואי, ציין לעצמו מידי פעם, שאגיע לרמה כזו של שלמות רוחנית.

ערב אחד אזר אהרן אומץ רב, ופנה אל ר' אפרים לאחר תפילת ערבית: 'יש לכם דקות פנאי?' שאל בנועם. 'בודאי, השיב ר' אפרים בצהלה, 'ככל אשר תחפוץ'. 'כבר שנים אחדות שאני מביט אחריכם בקנאה נסתרת, יש בכם שלמות נפלאה של איש יהודי בין אדם למקום ובין אדם לחברו. האם כך באתם לעולם, או שעבודה אישית עצמית יש כאן?...' תגובתו של ר' אפרים הייתה מוזרה. פניו החווירו וחיוך רחב נשתפך על שפתותיו. הוא לא הצליח להסוות את סערת רוחו, ודמעות של התרגשות נקוו בזוויות עיניו. כשנרגע מעט אמר לאהרן: 'שליח אתה משמיים'. ההשגחה הפרטית שיגרה אותך לכאן הערב הזה כדי להניח רטייה מרפאת על פצע פתוח. לבשר שתשובתי התקבלה. הסכת נא למה שאני דובר אליך, ובבקשה תפרסם את הסיפור, למען ישמעו וייראו.

אתה צעיר לימים, הקדים באזני אהרן שישב קשוב ומרותק, ומבחינתך נטוע אני כאן בהיכל בית המדרש מימים ימימה. אך לא כך בדיוק הם פני הדברים. עד לפני כחמש עשרה שנים הייתי איש עסקים עתיר נכסים. שמש של הצלחה האירה לי תמיד. בנים ובנות לי, שכיום כבר הם עצמם כבר אבות לילדים. לילדיי לא חסר כמעט דבר. 'כמעט', אני מדגיש, כי משהו אחד היה חסר להם - אב שיהיה דוגמא אישית למידות טובות ולעבודה התמידית של 'בין אדם לחברו'.

אספתי כוחות לא לי וניגשתי אליו בצעדים מהוססים. 'מה לך נגדי?' שאלתי, מדוע תסרב להביט בי ועל מה מסרב אתה למחול?' 'הבאמת אינך יודע?' דיבר החולה בקול חלוש ומקוטע ועדיין לא סובב את ראשו לעברי, 'עושה אתה את עצמך כאילו אינך זוכר את אותו יום שישי שבו שפכת את דמי לעיני ילדיך?'

בנחת

כי אהים אנהנו

האחים הקדושים
משה נתן נטע ויהושע
אנגלרד ז"ל

רבי שמעון

זה לדומם את השני

כשיצא רשב"י מהמערה בראשונה חפץ היה לשרוף את העולם, הוא דרש מכל אחד שלימות כמותו, אמר לו הבורא, שוב למערה ואגלה לך סודי. ביציאתו שנית ממערתו נגלה לו שטיקר השלימות היא ההבנה את השני במצבו, ללכת לפי רוחו ולהרימו את אט. כי אדדבא, אי אפשר להרים את השני רק כשונכפיף עצמנו בלטיפת לב, כמו שהבורא מוריד עצמו אלינו, וכדרכי פעולות גדולי הצדיקים. עד בא היום שהבורא ישפילי לראות בארץ לגאול את עמו.

קו "בנחת"

*6736

זיכרים לנצח

הריני מקבל על עצמי

לנהוג כבוד עם חבריי, לכבד, לזוהר, להאיר ולפייס
למשך ארבעים יום

הגדרת ענק

פרסים מפתיעים לעושי הטוב

ההגדרה תתקיים א"ה בערב חג השבועות תשפ"ג
ההרשמה ב"קו בנחת" | עקוב אחרי הפרסומים על פרטי ההגדרה המלאים

פרך כמותו! הצביע בזלזול מופגן על אייזיק זוסמן שבסך הכל בא להתעניין האם עבודתו הקשה הייתה לתועלת. 'על כפיות הטובה הזו, על חיצו הבזו והלעג, על שפיכות הדמים איני יכול למחול, סיים אייזיק זוסמן את דבריו על מיטת חוליו והוא עדיין אינו מביט באפרים. 'דקרת את לבי וזולת בעבודתי הקשה בשעות שבהן איני יוצא מביתי בדרך כלל, והצהרת לבנך כאילו מלאכתי בזויה ואני חדל אישים. ממש רעה תחת טובה!..'

חיוורון עז פשט על פניו של אפרים. עמידתו הזקופה והאיתנה הפכה שפופה וחלושה. הוא החל לבכות בדמעות שליש ולבקש מחילה מהחולה שעוד מעט יעזוב את העולם ויטול עמו את סאת ביזיונותיו למעלה, ואלו יקטרגו עליו, על אפרים, ומי יודע כיצד ייענש. 'מחול לי, התחנן, 'שטות ורעות רוח דבקו בי אז'. 'לא רק אז, השיב החולה, 'עליך לתקן את מידותיך. עבורי אין הדבר מעלה או מוריד כי אנו נפרדים בקרוב... אך בשבילך, החל בלימוד ספרי מוסר. חזר אחרי שיחות ודברי התעוררות העוסקים ב'בין אדם לחברו', במיגור הגאווה ושאר המידות הרעות. וביום שתקבל אות מן השמיים ותחוש שכבר סרת מרוע מעלליך - תדע שמחלתי לך מעולם הנשמות.'

אפרים החל לערוך חשבון נפש וימים רבים עסק בכך. שעות ארוכות ישב בבית המדרש ועסק בספרי מוסר והדרכה. בתחילה הבחינו בשינוי המתחולל בו רק בני המשפחה, אך לאט לאט הפך לדמות מוערכת ונערצת בפי כל. דוגמא מוחשית לעבודת המידות, לוותרנות, לענווה, ללימוד זכות על הזולת וכל כיוצא באלו מידות נעלות. לימים עזב את עבודתו והתקיים מחסכונותיו ומעסקים לשעבר שהניבו פירות. יום וליל ישב בבית המדרש והפך לבן עליה מובהק.

'ועדיין לא ידעתי' חתם רבי אפרים את דבריו 'אם כבר מחל לי אייזיק זוסמן שבזכותו הגעתי הלום, מחילה גמורה מן השמיים. ימים רבים מתפלל אני לאות שכזה - ואתה הופעת כשליח טוב. אם יש מי שחפץ להידמות לי, ורואה בהנהגותיי מושא להערצה, סימן שתשובת המשקל שלי התקבלה. אייזיק זוסמן עליו השלום, סלח לי!..'

(האמנתי כי אדבר)

החרדית התארגנה לקראת השבת הממששת ובאה, ותיכנס בעוד שעתיים בדיוק. אל ביתו של אייזיק החשמלאי הגיעה שיחת טלפון בהולה. הנגיד ר' אפרים שלומון היה על הקו, והוא דרש במפגיע מאיזיק לבוא עתה לביתו. נברשת חשמל נאה העומדת במסדרון המוביל אל הסלון אינה פועלת ודורשת תיקון דחוף. אייזיק ניסה להתחמק. גם אצל חשמלאים כניסת השבת עוד מעט, ובאותה השעה בדיוק. אם יעלה לבית שלומון מי יודע כמה זמן תארך העבודה והוא יכנס מאוחר אל השבת, עניין שאיזיק הקפיד עליו מאד מאד. אך לפקודתו של אפרים חרד אייזיק ומיהר לגמוא רגלית את רבע שעת ההליכה וארגז כלי מלאכתו בידו. הוא הבטיח לבני ביתו שזו עבודה קצרה וקלה וכבר ישוב. עמל ובדק ולא הצליח לגלות את מקור התקלה. רק דקות ספורות לפני כניסת השבת הצליח אייזיק לאתר את הבעיה ותיקנה. זרם החשמל שב אל הנברשת המפוארת. כאשר הוא ביקש להיפרד ולקבל את שכרו, התפתח דין ודברים בין העובד לבעל הבית. 'כמה גובה אתה דורש עבור התיקון?' שאל אפרים בקוצר רוח. אייזיק זוסמן נקט בסכום שאותו הוא מקבל עבור תיקונים שכאלו. 'סכום כה גבוה עבור עבודה כה פשוטה?! לדעתי מגיע לך מחציית הסכום. אייזיק נעלב אך השתדל להפגין קור רוח: 'כך גובים אני וחבריי לעבודה זו. לא ביקשתי סנט אחד יותר למרות השעה הדחוקה, שעת ערב שבת'. בעל הבית העניק לו במורת רוח מחציית מהסכום והבטיח להשלימו בהזדמנות.

אייזיק רץ הביתה ובקושי עלה בידו להתארגן ולהיכנס אל השבת בלא לחללה. בית הכנסת כבר המה מתפללים. תפילת מנחה של ערב שבת עומדת להתחיל. בניו כבר היו לבושים ומסודרים כש'שיר השירים' והודו' מתפזם מפיותיהם כנהוג. אייזיק נכנס בבהלה לבית הכנסת, חושש פן איחר. הוא ניגש לשולחנו של אפרים ובניו והתעניין אם אכן הנברשת פועלת ומפיצה אור. 'זה בסידר', השיב לו אפרים בגיחוך, 'זוה גם לא היה כה דחוף. זו לא נברשת הסלון והיא מאירה רק את המסדרון. רק רציתי להעניק לך מעט תעסוקה בשעות הלחוצות שלפני שבת'. אייזיק נדהם מנימת הבזו ששזורה הייתה בדברים אך זו כנראה הייתה רק ההכנה. 'התחילו בתפילה', זירז את בניו, 'והתפללו כהוגן, אחרת תאלצו לעבוד

אפרים החל לערוך חשבון נפש וימים רבים עסק בכך. שעות ארוכות ישב בכית המדרש ועסק בספרי מוסר והדרכה. בתחילה הבחינו בשינוי המתחולל בו רק בני המשפחה, אך לאט לאט הפך לדמות מוערכת ונערצת בפי כל. דוגמא מוחשית לעבודת המידות, לוותרנות, לענווה, ללימוד זכות על הזולת

הכנעה

נוח לו לאדם שיפיל עצמו לכבשן האש ואל ילכין פני חברו ברבים
אין לך מדה מעדנת יותר מההכנעה. בנחת. כאח אלא אח נעמד פניעים לבקש טובת חברנו

לוותר

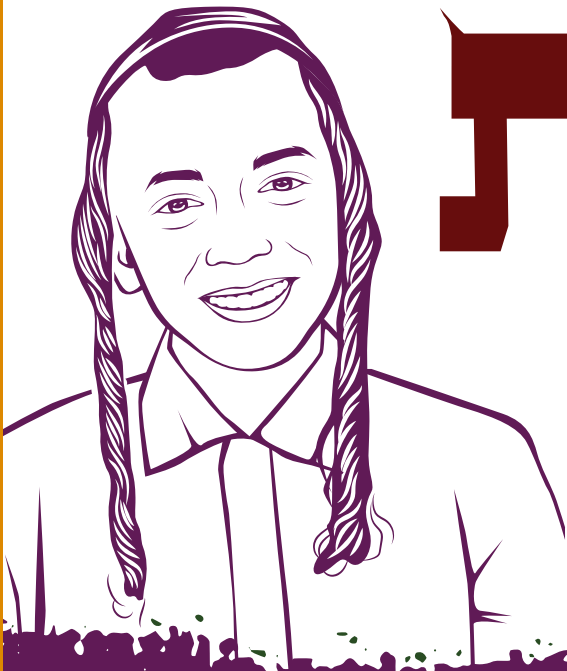
ברחמים יצאו מהגרויות
אל מול הדמעות והקאב הצורב בוחק אורו של רשב"י שמתנה את כל הנאלה ברחמנות, ותרנות, בנחת.

לפייס

יכול אני לפטור את העולם מן הדין
רבי שמעון פוטר את העולם מכל המריבות הרעים והעלבונות. מהיום לא נרדמים לפני שמפייסים. בנחת.

בנחת

כי אהים אנהנו

האחים הקדושים
יוסף דוד ומשה מרדכי
אלהוד ז"ל

רבי שמעון זה לפייס

טבע האדם כשהוא מתייסר בכשלונו: להאשים אחרים. אדם הראשון היה יכול למלט את העולם גם אחר החטא אילו היה נמנע מלהאשים את חוה. זהו עיקר גילוי דעתו של רשב"י: לעולם אל תאשים את השני. "כולני לפטור את העולם מן הדין", שהדינים והמצוקות לא יתפרצו חלילה בהאשמת הזולת. עצה טובה משמיענו רבי שמעון: אם לא תאשים אף אחד, ואם האשמת - התפייסת, אזי גם מלמעלה לא יאשימו אותך וידינו אותך לכף זכות.

קו "בנחת"
***6736**

הריני מקבל על עצמי
לנהוג כבוד עם חבריי, לכבד, לזוהר, להאיר ולפייס
למשך ארבעים יום
הגרלת ענק
פרסים מפתיעים לעושי הטוב
ההגרלה תתקיים א"ה בערב חג השבועות תשפ"ג
ההרשמה ב"קו בנחת" | עקוב אחרי הפרסומים על פרטי ההגרלה המלאים

שלא פטרנהו בלא מזונות'

המקובלים ביארו על פי הוזהר הקדוש, שכאשר האדם הורג נפש, אז אותו הנהרג לא יוצאת נשמתו ע"י מלאך המות, אלא זה הרוצח הוציא נשמתו בלא זמנה. ולכן השטן מקטרג על כך שכביכול גזלו אותו, שנטלו נשמה שהיה הוא ראוי ליטול. ועל כן ניתנה מצוות עגלה ערופה, לפייס את השטן כביכול. וזהו שאומרים 'דינו לא שפכו', היינו שלא אנו גרמנו המיתה, לסתום פי השטן שלא יקטרג.

ב'אבודרהם' הביא שמכאן המקור למה שנהגו ליטול ידיים ביציאה מלוויה או מבית הקברות - לרמוז למה שנאמר: 'דינו לא שפכו את הדם הזה', כלומר שלא בחטאינו מת, אלא ידינו נקיות ממיתתו.

ביאור מחודש מציינו בספר 'מגיד מישרים', שקיבל מרן רבי יוסף קארו מהמלאך שנתגלה לו מן השמים: זקני בית דין באים לומר שאין הם מצטערים על עצם שפיכות דמו, שהרי הקב"ה דן דין צדק, ובוודאי אותו אדם נתחייב מיתה מן השמים. אלא אדרבא - הם באים להביע את צערם על כך ש'דינו לא שפכו את הדם הזה', היינו שלא אנחנו אלו שהרגנוהו בדרך ראויה בבית דין, אלא נהרג בידי שלוחי הסיטרא-אחרא. ועוד, שהרי אילו היה בא לבית דין שמא היינו מהפכים בזכותו, והיינו זוכים להצילו.

ב'ארחות חיים' לבעל ה'כלבו' - הביא על הפסוק 'דינו לא שפכו' שהמילה 'שפכה' - נכתבה בתורה ב-ה' בסופה, במקום ב-ו', כפי שהיא נקראת. ובזאת באה התורה לרמוז על ה' דברים שחייב אדם לעשות לאורחו, ואלו הן: אכילה, שתיה, לויה, מזון לדרך, ויש אומרים אף ברכה - שצריך לברכו בברכת כהנים - להצלחה בדרך.

סוטה לח ע"ב: וא"ר יהושע בן לוי: אין עגלה ערופה באה אלא בשביל צרי העין, שנאמר: וענו ואמרו ידינו לא שפכו את הדם הזה, וכי על לבנו עלתה שזקני ב"ד שופכי דמים הם? אלא, לא בא לידנו ופטרנהו ולא ראינוהו והנחנוהו, לא בא לידנו ופטרנהו בלא מזונות, לא ראינוהו והנחנוהו בלא לוייה.

ב'ספר הגימטריות' לרבינו יהודה החסיד הביא דבר פלא. לפי החשבון, המילים שנכתבו בפסוק - 'וענו ואמרו ידינו לא שפכו', עולים בגימטריא בדיוק כמנין התיבות: 'שלא פטרנהו בלא מזון בלא לוייה'!

המהרש"א הקשה על דברי הגמרא - שעגלה ערופה באה כנגד צרי העין, היינו שלא ציידוהו במזון ומשקה, שהרי זקני בית דין אומרים ההיפך בדיוק - שלא נהגו בצרות עין, ולא פטרוהו בלא מזונות.

וביאר באופן נפלא - שבית דין באים לומר שהם עצמם לא פטרוהו בלא מזונות, אבל ייתכן שאחד מן העם נהג בצרות עין, ושלחו לנפשו ללא דבר. ועל כן אומרים תחילה 'דינו לא שפכו את הדם הזה' - היינו שאנו עצמינו לא אשמים בדבר, ומוסיפים ואומרים 'כפר לעמך ישראל' - אם אכן אחד משאר העם ידו במעל, והוא זה ששלחו בלא מזונות.

רבי צדוק הכהן מלובלין בספרו 'רסיסיליה' - ביאר את שאלת הגמרא 'וכי תעלה על דעתך שזקני בית דין שופכי דמים הם' באופן הבא: הסנהדרין, המה ראשי העם, והתנהגותם ומידותיהם - משפיעה על כל שאר העם. ואם כן, כאשר הם דנים דיני נפשות וקנסות - להרוג ולהעניש החוטאים, היה מקום לסבור שבכך הם משפיעים על שאר העם מידות רעות, כעס ורציחה חס ושלום. ועל כך עונים ואומרים 'דינו לא שפכו את הדם הזה' - היינו שההורגים במצוות השם אינם שופכי דמים, ואדרבא - משפיעים מידת טוב ורחמנות, ודואגים להם למזונות ולליווי כראוי.

בית דין באים
לומר שהם עצמם
לא פטרנהו בלא
מזונות, אבל ייתכן
שאחד מן העם נהג
בצרות עין, ושלחו
לנפשו ללא דבר

רוצה ילדים טובים? רק ברחמנות! בנחת.

**האחות
הטהורה**
סדר עשור
ז"ל

**האח
המופלא**
מעיין עשור
ז"ל

בנחת

כי אהים אנהנו

**האמא
הצדקנית**
שושנה גלושטיין
**ובנותיה
הטהורות**
שרה וחנה
ז"ל

**האמא
הקדושה**
לאה די
**ובנותיה
הקדושות**
רינה ומאיה
ז"ל הי"ד

רבי שמעון זה מילה טובה

רבי עקיבא, רבו של רשב"י, הביט שנים ארוכות בטיפות מים הנחלים על הסלע, והנה... "אבנים שחקו מים". מזה בא לגילוי זה הכלל הגדול בתורה "ואהבת לרעך כמוך". בא רבי שמעון ומעיד: "כל מדותי תרומות ממידת רבי עקיבא", אני הסולת של תורת הַרְכּוּת והרחמנות, ואני מלמדכם: 'כשיש לשני עליכם לב קשה כסלע ואינכם יכולים לכבוש את כעסכם, דעו כי רק "מענה רך [כמים השלויים] ישיב חימה". וגם; אם תנהגו בחברים להשיב במאור פנים ובאהבה, תבואו משם לאהוב מאד את הבורא; "לרעך כמוך".

קו "בנחת"
***6736**

זיכרים לנצח

הריני מקבל על עצמי
לנהוג כבוד עם חבריי, לכבד, לזוהר, להאיר ולפייס
למשך ארבעים יום
הגרלת ענק
פרסים מפתיעים לעושי הטוב
הגרלה תתקיים א"ה בערב חג השבועות תשפ"ג
ההרשמה ב"ק בנחת" | עקוב אחרי הפרסומים על פני הגרלה המלאים

בר יוחאי

נמשחת, אשריך, שמן ששון מחברך:

מלכות

בר יוחאי -

שמן משחת קדש
נמשחת ממדת הקדש,
נשאת ציץ נור הקדש
חבוש על ראשך - פארך:

יסוד

בר יוחאי -

מושב טוב ישבת
יום נפת, יום אשר ברכת,
במערות צורים שעמדת
שם קנית הודך והרדך:

נצה והוד

בר יוחאי -

עצי שמים עומדים
למודי ה' הם לומדים,
אור מפלא אור היקוד הם יוקדים,
הלא המה יורוך מוריד:

תפארת

בר יוחאי -

ולשרה תפוחים
עלית ללקוט בו מרקחים
סוד תורה כציצים ופרחים,
נעשה אדם נאמר בעבורך:

גבורה

בר יוחאי -

נאורת בגבורה,
ובמלחמת אש דת - השערה,
והרב הוצאת מתערה
שלפת נגד צורריך:

מתבר: רבי שמעון לביא זיע"א

לפני מי אתם מטהרין ומי מטהר אתכם, אביכם
שבשמים, (שנאמר וזרקתי עליכם מים טהורים,
וטהרתם), ואומר: מקוה ישראל ה', מה מקוה
מטהר את הטמאים, אף הקדוש ברוך הוא מטהר
את ישראל.

ואמרתם כה לחי,

רבי שמעון בר-יוחאי:

לכל-ישראל הוא,
בסוד תורת הכהן,
כאור התקנה מזהר,
אדוננו בר יוחאי:

מקום כתר בשמיא,
עם הנביא אהיה,
זה מבני עליה,
אדוננו בר יוחאי:

נחמד מאד למעלה,
זכה ליקר ונדלה,
כתר עליון לו נגלה,
אדוננו בר יוחאי:

סיני סיני לו נקרא,
ארי שבחבורה,
ממנו תצא תורה,
אדוננו בר יוחאי:

עשה שבעים תקונים,
יקרים מפנינים,
בם תקן העליונים,
אדוננו בר יוחאי:

פתח את פיו בהכמה,
הוציא אור מעלומה,
תקן זהרי חמה,
אדוננו בר יוחאי:

צדיק יסוד העולם,
גלה מדרש הנעלם,
יכול לפסוד העולם,
אדוננו בר יוחאי:

קולו זמר עריצים,
והכרית את הקוצים,
והציל הלחוצים,
אדוננו בר יוחאי:

ראה פניו מאירים,
בשבתו עם חכרים,
עת גלה סוד נסתרים,
אדוננו בר יוחאי:

שלום רב על משכבו,
מה-יפיו ומה-טובו,
דובר אמת בלכבו,
אדוננו בר יוחאי:

תורתו מגן לנו,
היא מאירת עינינו,
הוא ימליץ טוב עלינו,
אדוננו בר יוחאי:

איש אלקים קדוש הוא,
אשרי עין ראתהו,
לב חכם ישכיל פיהו,
אדוננו בר יוחאי:

ברוך הוא מפי עליון,
קדוש הוא מהריון,
מאור גליל העליון,
אדוננו בר יוחאי:

גבור ואיש מלחמה,
בדת תורה תמומה,
מלא מדע וחכמה,
אדוננו בר יוחאי:

דרש כל תעלומות,
בעז ותעצומות,
עלה מעלות רמות,
אדוננו בר יוחאי:

הוחבא בתוך מערה,
מפני הגזרה,
שם למד סתרי תורה,
אדוננו בר יוחאי:

ושם נברא מעין לו,
וחרוב למאכלו,
מה טוב חלקו וחבלו,
אדוננו בר יוחאי:

זכר צדיק לברכה,
דין ריבא ובר ריבא,
זכה רבים וזכה,
אדוננו בר יוחאי:

חדש כמה הלכות,
הם במשנה ערוכות,
זה המרגיז ממלכות,
אדוננו בר יוחאי:

טהר את עיר טבריה,
עשה אותה נקיה,
הודו לו משמיא,
אדוננו בר יוחאי:

ידע כל הנסתרות,
דבריו עושים פרות,
בטל כמה גזרות,
אדוננו בר יוחאי:

כל-ימיו אשר היה,
אות הקשת לא נדיה,
כי הוא אות עולם היה,
אדוננו בר יוחאי:

מתבר: מרן ה"בן איש חי" זיע"א

בניחת

כי אהים אמתנו

האחים הקדושים הלל מנחם ויגל יעקב יניב ז"ל הי"ד

רבי שמעון זה הכנעה

רשב"י מגלה סודו: "אנן בחביבותא תליא מלתא", משיח ממתין לחיקון עולם במלכות ש-ד-י, הוא מצפה שנחשב, נלבב ונבין בהכנעה ללב השני, גם אם הוא שונה ושונה, עדיין "דברי חכמים בנחת נשמעים". בדור האחרון, דווקא מחמת המחשך והערפל, יש לכל אחד מישראל נשמה גבוהה כל כך שהיא מסוגלת ומחויבת בכוח רבי שמעון להשפיל עצמו ולהבין חולשת הזולת, דווקא על ידי כך להעלות את השני לדרגת גבוהות. זה רשב"י. זה משיח.

יוזכרים לנצח

קו "בנחת"
*6736

הריני מקבל על עצמי לנהוג כבוד עם חברי, לכבד, לוותך, להאיר ולפיס למשך ארבעים יום הגדלת ענק פרסים מפתיעים לעושי הטוב הרגע לתקיים א"ה בטרב בת הששטשת תשפ"ו הורשעה ב"ק בנחת" וטקב אחרי הפרסומים על פירי התגלה ומלטים

אנן בחביבותא תליא שאנו צריכין שיהיה בינינו אהבה גדולה שזהו העקר

"זה שאמר רבי שמעון בהתחלת האדרא, ה' שמעתי שמעך וראתי, תמן יאות הוי למרחל אנן בחביבותא תליא. תמן יאות הוי למרחל, [עתה נאה היה להתורא] פנתו על תלמידי רבי עקיבא שעליהם נאמר הפסוק הזה, כמו שדרשו רבותינו זכרונם לברכה, ומוכא בדרברי רבנו, זכרוננו לברכה, (סימן סא), הינו שעקר הפגם של תלמידי רבי עקיבא היה מחמת שלא היה ביניהם אהבת חסד... שעל ידי זה עקר המשכת התורה שהיו צריכין להמשיך מרבי עקיבא רבם שהיה בחינת התגלות התורה.

ועל כן אמר רבי שמעון פר יוחאי, אנן בחביבותא תליא, שאנו צריכין שיהיה בינינו אהבה גדולה, שזהו העקר. וכמוכא בתלמידי הארי ז"ל שהזוהרם הארי ז"ל כמה וכמה פעמים שיהיה ביניהם אהבה גדולה. ופעם אחת אמר שהיה מוכן לבוא לירושלים ושתבוא הנאלה על ידם, אך שנתקלקל על ידי מעט המחלקת שנגעשה בין החברים על ידי גשוחיהם (פמבאר בשבחי הארי), כי עקר המשכת התורה הוא על ידי אהבה וחסד... שעל ידי זה זוכין לקבלת התורה ולכל טוב".

(ליקוטי הלכות, סימני ברמב"ה וזיה טהורה הלכה ד).

כן אמר רשב"י בעת בואם לפניו החבריא לשיבתו הקדושה: "בוא בני קדישין, באו אהובי המלך בואו אהובי, בואו אהובים אחד עם השני"

"רשב"י וחבריו הם קימו וקבלו עליהם להשלים וסודות אהבת אחים ואהבת חסד זה על זה, אשר יסד רבי עקיבא כמשפט לאוהבי ה' ואהבי התורה, והיו אהובים ונעימים זה לזה באהבת אמת באילת אהבים באהבת הנפשות והם קימו באמת דברי רבי עקיבא (בתי"כ פ קדישים) ואהבת לרעהו כמודך זה כלל גדול בתורה.

כי ישבת רשב"י היתה באמת בית חבר במחפרת הקדש שתוכו רצוף אהבה, ואלו שנכנסו ונתקבלו בקדש קדש הקדשים המחפרת דרשב"י, היו כלם באיש אחד חברים מקשיבים זה לזה באהבת ובחבת קדש זה לזה, ונאמנים באמת ובתמים, חברים מחכמים, יחיד אהובים למעלה, אהובים למטה, ואהובים זה עם זה.

כמו שמצינו שכן אמר רשב"י בעת בואם לפניו החבריא לשיבתו הקדושה כמ"ש [זח"ב]: "כשבאו החברים לפני רבי שמעון, אמר בוא בני קדישין, באו אהובי המלך בואו אהובי, בואו אהובים אחד עם השני", ומשום זה נקראים בשם 'חבריא' שהוא תאר רעות ואחדות ודבוק, ולכן נמצא בכל ספרי הזוהר אשר רשב"י קראם תמיד בשם 'חבריא'.

וגם מקשרים היו באחדות ובהתקשרות הנפשות ע"י תורתם שלמדו בנחת בטוב עין ולב".

(פזרו דרשב"י מערכה ב למקובל ריא"ז מרגלית זע"א)

מקורות לקמפיין ההיסטורי רבי שמעון זה לרומם את השני

פֶּתַר הַיְלֹמִים לְרֹאשֵׁינוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי:
כְּבוֹד וְהַדָּר תַּעֲמִירֵנוּ, בְּזִכּוֹת אֲדוּנֵנוּ בַּר יוֹחָאי: אֲשֵׁרֵינוּ
לְשֵׁם וְלִתְהַלְלָה תַּהֲנֵנּוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי:
לְחֵם חֲקֵנוּ הַמְרִיפֵנוּ, בְּזִכּוֹת אֲדוּנֵנוּ בַּר יוֹחָאי: אֲשֵׁרֵינוּ

מְלֶכֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי:
מִבְּרַכְתֶּךָ מְלֵא יְדֵינוּ, בְּזִכּוֹת אֲדוּנֵנוּ בַּר יוֹחָאי: אֲשֵׁרֵינוּ

נְאוֹר וְאֲדִיר אֵל תִּשְׁפַחֵנוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי:
נַהֲלֵנוּ לְצִיּוֹן גּוֹרְלֵנוּ, בְּזִכּוֹת אֲדוּנֵנוּ בַּר יוֹחָאי: אֲשֵׁרֵינוּ

סוּף וְקֵץ לְכֹל צְרוּתֵנוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי:
סִלַּח נָא לְעוֹנֵינוּ, בְּזִכּוֹת אֲדוּנֵנוּ בַּר יוֹחָאי: אֲשֵׁרֵינוּ

עַת רְצוֹן הַיּוֹם לָנוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי:
עֲזַרְנוּ אֱלֹקֵי יִשְׁעֵנוּ, בְּזִכּוֹת אֲדוּנֵנוּ בַּר יוֹחָאי: אֲשֵׁרֵינוּ

פֶּתַח לָנוּ שַׁעֲרֵי רַחֲמִים לְתַפְלַתֵנוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי:
פְּרִנְסָה בְּרוּחַ תְּפָרְנִסְנוּ, בְּזִכּוֹת אֲדוּנֵנוּ בַּר יוֹחָאי: אֲשֵׁרֵינוּ

צְמִיחַת קֶרֶן לָנוּ אֱלֹהֵינוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי:
צַדִּיקָה וְחֶסֶד עֲשֵׂה עִמָּנוּ, בְּזִכּוֹת אֲדוּנֵנוּ בַּר יוֹחָאי: אֲשֵׁרֵינוּ

קָרַע רַע גִּזְרֵינוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי:
קוּמִם קָהַל עֲדַתֵנוּ, בְּזִכּוֹת אֲדוּנֵנוּ בַּר יוֹחָאי: אֲשֵׁרֵינוּ

רְצוּנֵנוּ לְרֹאוֹת מִלִּפְנֵינוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי:
רְפוּאָה שְׁלֵמָה תִּרְפָּאֵנוּ, בְּזִכּוֹת אֲדוּנֵנוּ בַּר יוֹחָאי: אֲשֵׁרֵינוּ

שָׁכֵן כְּמֵאֵז בְּאַהֲלֵנוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי:
שׁוּבָה ה' אֵת שְׁבוּתֵנוּ, בְּזִכּוֹת אֲדוּנֵנוּ בַּר יוֹחָאי: אֲשֵׁרֵינוּ

תַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי:
תִּבְנֶה לָנוּ מִקְדָּשֵׁנוּ, בְּזִכּוֹת אֲדוּנֵנוּ בַּר יוֹחָאי: אֲשֵׁרֵינוּ

אֲשֵׁרֵינוּ מַה טוֹב חֲלָקֵנוּ,
בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי:
וּמַה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, בְּזִכּוֹת אֲדוּנֵנוּ בַּר יוֹחָאי:

אֵב תְּרַחֲמֵן שְׁמַע קוֹלֵנוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי:
אֲתָהּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ, בְּזִכּוֹת אֲדוּנֵנוּ בַּר יוֹחָאי: אֲשֵׁרֵינוּ

בְּמַהֲרָה יָבוֹא וַיְגַל לִפְנֵינוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי:
בֶּן דָּוִד יָבוֹא וַיְגַאֲלֵנוּ, בְּזִכּוֹת אֲדוּנֵנוּ בַּר יוֹחָאי: אֲשֵׁרֵינוּ

גַּלְיָה כְּבוֹד מְלֻכּוֹתֶךָ עָלֵינוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי:
גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה תִּגְאֲלֵנוּ, בְּזִכּוֹת אֲדוּנֵנוּ בַּר יוֹחָאי: אֲשֵׁרֵינוּ

דְּעָה וְהִשְׁכַּל תְּבוֹנֵנוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי:
דוֹר יִשְׂרָאֵל תִּבְרַכֵּנוּ, בְּזִכּוֹת אֲדוּנֵנוּ בַּר יוֹחָאי: אֲשֵׁרֵינוּ

הַשֵּׁב שְׂכִינְתֶּךָ לְצִיּוֹן עִירֵנוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי:
הַיּוֹם תִּשְׁמַע שׁוֹעֲתֵנוּ, בְּזִכּוֹת אֲדוּנֵנוּ בַּר יוֹחָאי: אֲשֵׁרֵינוּ

וְתַעֲרַב לְפָנֶיךָ תַּפְלַתֵנוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי:
וּלְצִיּוֹן בְּשׁוּבוֹ יִזְכּוּ עֵינֵינוּ, בְּזִכּוֹת אֲדוּנֵנוּ בַּר יוֹחָאי: אֲשֵׁרֵינוּ

זְכוֹת אֲבוֹת יִגַּן עָלֵנוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי:
זֶה ה' קוֹיֵנוּ וַיּוֹשִׁיעֵנוּ, בְּזִכּוֹת אֲדוּנֵנוּ בַּר יוֹחָאי: אֲשֵׁרֵינוּ

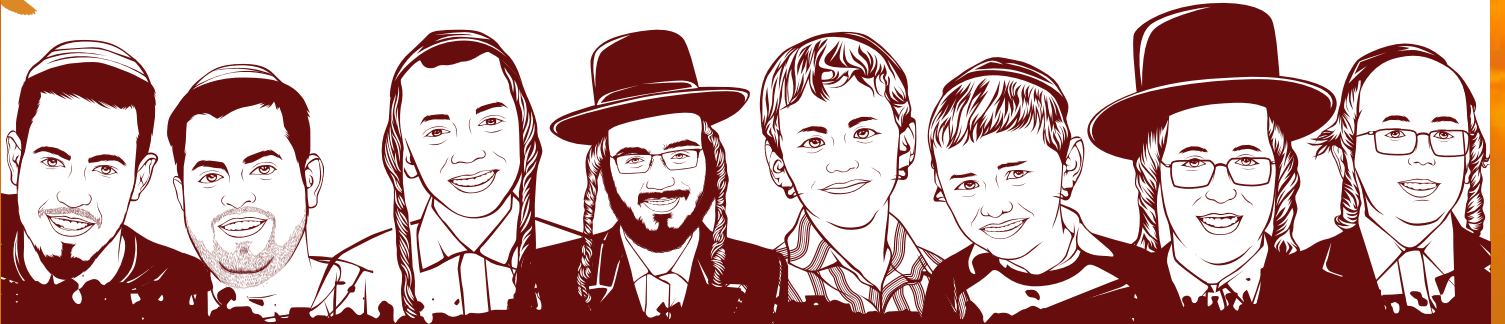
חוּם וְרַחֵם נָא עָלֵנוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי:
חַמֵּל עָלֵנוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ, בְּזִכּוֹת אֲדוּנֵנוּ בַּר יוֹחָאי: אֲשֵׁרֵינוּ

טוֹב וּמִיֻּטִיב הִדְרֵשׁ לָנוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי:
טוֹבֶךָ וְחֶסֶדֶךָ עָלֵנוּ, בְּזִכּוֹת אֲדוּנֵנוּ בַּר יוֹחָאי: אֲשֵׁרֵינוּ

יְדַבֵּר עַמִּים תַּחֲתֵנוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי:
יְהִי ה' אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ, בְּזִכּוֹת אֲדוּנֵנוּ בַּר יוֹחָאי: אֲשֵׁרֵינוּ

בנחת

כי אהים אנהנו

רבי שמעון ותעצר המגפה

בְּרַחֲמֵינוּ מִצְוָה לָנוּ אֶת הַחַיִּים
רשב"י בכוחו הנאצל עוצר גם השנה בל"ג בעומר
את המגפה על ידי ההתעוררות העולמית
להתחיל מחדש: הכל בנחת.

"קבלה בידינו מהנאונים
שביום ל"ג בעומר פסקה
מית עשרים וארבעה
תלמידי רבי עקיבא,
ונשמרו חמשה תלמידים
ובניהם רשב"י"
(המאיר)

קו "בנחת"
***6736**

זוכרים לנצח

הריני מקבל על עצמי
לנהוג כבוד עם חבריי, לכבד, לוותר, להאיר ולפייס
למשך ארבעים יום
הגרלת ענק
פרסים מפתיעים לעושי הטוב
ההגרלה תתקיים איה בערב חג השבועות תשפ"ג
הרושמה ב"קו בנחת" | עקוב אחרי הפרסומים על פדטי ההגרלה המלאים

תפלה נוראה ל"ג בעומר

תפלה זאת מוסרת על פי הסוד הנורא שגילה רבי נחמן מברסלב זיע"א על גדלת רשבי ז"ל, שהכתיב לישראל שלא תשכח התורה על ידו כי בזהר דא יפקון מן גלותא. ומה טוב לאומרה על קברו הקדוש של רשבי ז"ל, מי שזוכה לבוא לשם, אך גם בכל מקום האומרה לא הפסיד, כי התפשטות נשמת הצדיק הוא בכל העולם כמובן בזהר הקדוש.

גדל התגרות הבעל דבר אשר התגרה בנו מאד, עד אשר הפיל אותנו מאד.

והנה אנכי בעניי מי אנכי לספר צרות ישראל, רק אתם לכד ידעתם את כל המעמד ומצב של ישראל באחרית הימים האלה אך באתי לספר ולצעק עלי ועל נפשי, על עצם רחוקי מהשם יתברך, ועצם פגמי ועוונותי הרבים ופשעי העצומים, ר"על אלה אני כוכיה עיני עיני יורדה מים, כי איני יודע שום דרך איך להחזיר לי הכח דקדושה, ואיך לזכות לתשובה שלמה, ובאיזה דרך אתחיל לעזוב דרכי הרע ומחשבותי המגנות, ואיך ובמה אזכה לתקן קלקולים ופגמים כאלה.

"לא ידעתי נפשי, אנה אני בא", אנה אוליך את חרפתי העצומה, אנה אברת, אנה אטמן מפני בשתי וכלמתי, ואמר להרים כפוני ולגבעות נפלו עלי, אוי מה היה לי, אוי מה היה לי, "על כן אמרתי שעו מני אמרר בכבי", אולי יחוס אולי ירחם, כי אין מעצור ליהוה להושיע גם אותי בעת הזאת, כי הרבה רוח והצללה לפניו, כמו שכתוב "הן כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה, ומוי יאמר לך מה תעשה".

על כן באתי כעני בפתח, רש דל ואביון, ננוע ומענה, מבלבל ומטרף עני וכואב, לצעק ולזעוק לפני הדרת קדשתכם:

רבי רבי רבי "אבי אבי רכב ישראל ופרשיו", נהירו דבוצינא דאורייתא, "עורה למה תישן", איך תוכלו לסבול צרות ישראל, קומו והתעוררו עם כל הצדיקי

רבי שמעון בן יוחאי עיר וקדיש מן שמיא נחית, בוצינא קדישא, בוצינא עלאה, בוצינא רבא, בוצינא יקירא, אתם הבטחתם לישראל שלא תשתכח התורה מישראל על ידכם, כי בזהר דא יפקון מן גלותא, ואפלו בתקף ההסתרה שבתוך הסתרה בעקבות משיחא באחרית הימים האלה, הבטחתם שאף על פי כן לא תשכח התורה מפי זרענו, כמו שכתוב: "ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל אשר עשה, וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו".

והנה עתה הגיעו הימים אשר אין לנו בהם חפץ, כי ארך עלינו הגלות ומשך עלינו השעבוד, וככל יום אנו הולכים ודלים, ומטה ידינו מאד "כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב" כי נשארנו כיתומים ואין אב, ואין מי יעמוד בעדנו.

והנה בתקף סוף הגלות המר הזה, וכבר התחיל להתנוצץ התנוצצות משיח מימי האלהי האר"י זכר צדיק לברכה, ועמד בית ישראל משתוקקים ומתגעגעים מאד להשם יתברך, והכל חפצים לראות את שמך בהשתוקקות נמרץ ונפלא אשר לא היתה כזאת מימי קדם "הקיצותי ועודי עמד", באתי עד קץ כל הדורות ועודי עמד עדין אנו אחוזים בה, ומשתוקקים לעבודתך בכלות הנפש.

אבל אף על פי כן, גם גדל רחוקנו ממך בעתים הללו הוא גם כן בלי שעור, כי טבענו ביון מצולה ואין מעמד באנו במעמקי מים ושבלת שטפתנו וראה את עמד ישראל מורדים מאד, אשר אי אפשר לבאר ולספר

אמת להסתכל ולראות במרירות צרות נפשנו, "הקיצו ורננו שוכני עפר", קומו ישיני מכפל לסעדינו צדיקי יסודי עולם, קומו בעזרתנו בעת צרה הזאת, חוסו וחמלו על כל עדת בני ישראל, ובתוכם עלי החוטא והפגום המלא חמאים מכף רגל ועד ראש.

אתם ידעתם "את כל התלאה אשר מצאתנו" מיום גלות הארץ עד הנה, כל מה שעבר על כלל ישראל בכלליות, ובפרטיות מה שעבר על כל אחד ואחד ובפרט מה שעבר עלי מיום שנאצלו ונבראו ונוצרו ונעשו נשמתו ורוחו ונפשי וגופי, כל מה שעבר עלי בכל גלגול וגלגול, ובפרט מה שעבר עלי בגוף הזה, כל מה שעברתי מעודי עד היום הזה, מה שאני זוכר עדין ומה שנשכח ממני, היספיקו כל אילי נביות לבאר ולספר אפס קצה מהפגמים שפגמתי ביום אחד כפי מה שנוגעים הפגמים במקום שנוגעים כפי שרש נשמתו, ומכל שכן וכל שכן מה שפגמתי בכל הימים שעברו עלי מיום היותי עד היום הזה, (ובפרט וכו') מי יוכל לספר, מי יוכל לשער, מה אדבר מה אתאונן, מה אומר מה אדבר ומה אצטדק.

רבנו של עולם, תן בלב הצדיק הקדוש והנורא הזה (אם יזכה להיות על קבר רשב"י יאמר: השוכן פה) ובלב כל הצדיקים אמתיים לבל יסתירו פניהם ממני, ויעמדו בעדי למליצי ישר, להפוך בזכותי ולבקש ולמצא בי נקודות טובות, וימליצו טוב בעדי שתקרבני אליך ברחמים, ותתן בי לב חדש ורוח חדשה תתן בקרבי, שאזכה להתעורר מעתה באמת לשוב אליך באמת ובלב שלם אי שמום הפגינו בעדי, כל בעלי רחמים וחמלה חמלו עלי כל שוכני עפר העתירו בעד ממבע "ביון מצולה ואין מעמד" כמוני.

רבי רבי שמעון בן יוחאי, זכרו זאת ותשימו על לב שזכינו בדורות הללו לשמע נפלאות נוראות גדלתכם איך מרמו בתורה שעל ידכם לא תשכח התורה, כי הפסוק שהבאתם ראיה ממנו, שהוא כי לא תשכח מפ' זרעו הוא סופי תבות יוחאי, ושמכם הקדוש בעצמו מרמו בפסוק "עיר וקדיש מן שמיא נחית"

אשר אתם לבד יודעים סוד דברים האלה, אתם לבד יודעים גדלת ההבטחה שהבטחתם לישראל שהתורה לא תשכח מישראל על ידכם, ואיך משה רבנו עליו השלום נבא על זה בתורתו הקדושה מקדם.

על כן באתי להזכיר, נא רבותי הקדושים, חמלו עלי ואל תסתכלו על כל הרע שעשיתי מעודי עד היום הזה, במחשבה דבור ומעשה, אשר המריתי אמרי אל ועצת עליון נאצתי אל תביטו במעשי הרעים, ואל תעשו עמי כחטאי, ואל אקוץ בעיניכם, על אשר זה כמה אשר מעוררים אותי באלפים ורבבות רמזים והתעוררות, ובכמה מיני עצות נכונות בכל יום ובכל עת, להתקרב להשם יתברך, ואני בעצם קשיות ערפי קלקלתי ופגמתי בכל זה, ולא הפייתי אזני ולבי לכל זה.

חוסו עלי ואל תשיתו לב לכל זה, ואל יחר אפכם בי חלילה, רק תחשבו מחשבות עוד מעתה לכל אהיה נדחה מהשם יתברך ומכם חלילה, כי עדין "אין מעצור ליהוה להושיע" גם בעת הזאת, כי אין לי שום כח עתה אלא בפי לבד, וגם זה מאתו יתברך אשר לא עזב חסדו ואמתו מעמי, ונתן כח ליעף כמוני, לדבר עתה מעט דברים האלה ועל זה תמכתי יתדותי, שתרחמו עלי ותעשו את אשר אזכה לשוב באמת להשם יתברך (ולבא לארץ ישראל מהרה בשלום, ולדבר כל זה ויותר מזה שם על ציון שלכם הקדוש).

ויהוה הטוב ברחמיו ישמע תפלתכם ויעזר ויגן ויושיע אותי ואת כל ישראל למענכם, ויחזירני בתשובה שלמה לפניו מהרה, ויאחזני ולא ירפני, ואל יעזבני ואל יושני בשום אפן, עד שאזכה לשוב אליו באמת, ולהיות פרצונו הטוב מעתה ועד עולם, ולתקן בחיי את כל אשר פגמתי, בכח וזכות הצדיקים אמתיים, אשר עליהם לבד אני נשען לסדר דברי אלה לפנייהם ולפני השם יתברך, בעל הרחמים יודע תעלומות ה' יגמר בעדי, ה' חסדך לעולם מעשי ידך אל תרף, הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך, כי יכתירו צדיקים כי תגמל עלי."

תפילה להנצל מדבור אסור לאמרה כל יום:

רבוננו של עולם, יהי רצון מלפניך, קל רחום וחנון, שתוכני היום ובכל יום, לשמור פי ולשוני מלשון הרע ורכילות ומקבלתם. ואזהר מלדבר אפלו על איש יחודי, וכל שכן מלדבר על כלל ישראל או על חלק מהם, וכל שכן מלהתרעם על מדותיו של הקדוש ברוך הוא. ואזהר מלדבר דברי שקר, תופה, ליצנות, מחלוקת, כעס, נאווה, אונאת דברים, הלכות פנים, וכל דברים אסורים. וזכני שלא לדבר כי אם דבר הצריך לעניני גופי או נפשי ושיהיו כל מעשי ודבורי לשם שמאים.

אנא קל רחום וחנון, זכני היום ובכל יום, לשמור אזני משמיעה ומקריאה של דברים שלא כרצונך, דהינו דברי לשון הרע ורכילות, דברי מחלוקת, דברי נבלה, דברי כפירה ומינות, וכל שאר דברים אסורים ודברים בטלים. וכל הדברים ששמעתי ושמעתי ושמעתי ושמעתי, עזרני נא שיהיו נשכחים ממני לגמרי. וזכני שאפלו בשונג ושללא במתכונן ואפלו על ידי אנס, לא אשמע ולא אקרא דבר שאינו הגון. ותהייה אזני ועיני מקדשות, לא שומעות ולא רואות כי אם דבר מצוה.

תפלת אדרבא לרבי אלימלך מליזנסק זיע"א:

אדרבא, תן בלבנו, שגראה כל אחד מעלת חברינו ולא חסרונם, ונדבר כל אחד את חברו בדרך הישר והרצוי לפניך. ואל יעלה בלבנו שום שגאה, מאחד על חברו חלילה. ותחזק אותנו באהבה אלהי, כאשר גלוי וידוע לפניך, שיהא הכל נחת רוח אליך, אמן בן יהי רצון.

תפילה להנצל מקנאה

לאמרה בסוף תפלת העמידה:

יהי רצון מלפניך ה' אלוקינו ואלוקי אבותינו, שלא תעלה קנאת אחרים עלי ולא קנאתי על אחרים, ושללא אכעם ושללא אכעיסך. ותצילני מיצר הרע, ותן בלבי הכנעה וענה ויראת חטא. מלבנו ואלוקינו, יחד שמך בעולמך, ובנה ביתך, שכלל היכלך וקבץ גליותינו, פרה צאנך ושפח עדתך במתרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך, אמן.

**ואזהר מלדבר אפלו
על איש יחודי, וכל
שכן מלדבר על
כלל ישראל או על
חלק מהם**

מעמד "תפילת בנחת" להשכין שלום בעולם

בכל ערב ראש חודש תתקיים
על הציון הקדוש במירון
מעמד "תפילת בנחת"
להשכין שלום בעולם

בראשות

רבני "קדושי מירון" שליט"א

יחד עם הרה"ח רבי

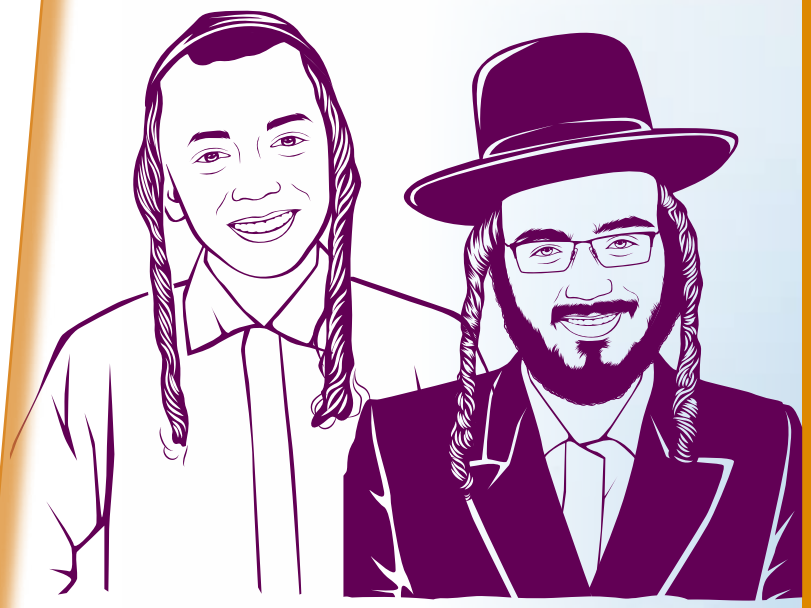
מאיר נחמן אלחדד

שליט"א

נשיא "בנחת"

שמאז הסתלקות בניו הצדיקים ו"ל אינו שם לעפעפיו
תנומה ומגדד רגליו להפיץ את אחוות האחים
ובשורת הפיוס, היתור והרחמנות בכל העולם כולו.

במעמד יוזכרו אי"ה כל שמות הנרשמים
ב"קו בנחת" המקבלים עליהם
40 יום לנהוג כבוד בשני, למחול ולפייס.

קו "בנחת"
*6736

